

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 565/2025
23.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Марије Терзић, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Милетић, адвокат из ..., против туженог НИС АД Нови Сад, кога заступа Бранислав Грујић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3988/24 од 16.10.2024. године, у седници одржаној 23.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3988/24 од 16.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3988/24 од 16.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 668/24 од 17.05.2024. године, ставовима првим, другим и трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име исплаћених разлика зарада за период од 01.06.2011. године закључно са 31.12.2012. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом у висини и од датума ближе описаних у садржају тих ставова. Ставовима четвртим, петим и шестим изреке, обавезан је тужени да на начин и на име тужилаца у корист Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Филијала за град Београд уплати доприносе а за период од 01.06.2011. до 31.12.2012. године на износе разлике зараде из става првог, другог и трећег изреке, а у року од 15 дана од пријема пресуде. Ставом десетим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно накнади трошкове парничног поступка од 820.524,25 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3988/24 од 16.10.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Трећег основног суда у Београду П1 668/24 од 17.05.2024. године у ставовима првом, другом, трећем, четвртном, петом, шестом и десетом изреке, а жалба туженог и тужилаца су одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви туженог и тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена као неоснована жалба туженог, тужени је благовремено изјавио ревизију, као

посебну, из свих законом прописаних разлога, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, имајући у виду основаност тужбеног захтева у сличним чињенично-правним ситуацијама заснованим на тумачењу правне природе Социјалног програма од 17.06.2008. године, који има карактер општег акта и који се непосредно примењује.

Врховни суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба је поднета 30.06.2025. године. Вредност предмета спора је 372.354,45 динара.

Одредбом члана 441. ЗПП је прописано, да, ревизија је дозвољена у парницима о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима, као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, којим је усвојен тужбени захтев ради исплате на име мање исплаћене разлике зараде, не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија туженог није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу чл. 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
др Илија Зиндовић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**